

Vores holdning var den: Vi kunne ikke tillade os at overlade til markedsøkonomien at regulere energiforbruget på de 12 største virksomheder, som havde 40 pct. af energiforbruget. Derfor sagde vi, at de skulle ind i et forpligtende tilsyn. Vi kunne ikke acceptere, at det var markedsøkonomien, der skulle regulere det.

Samtidig sagde vi også, at det ville være væsentlig mere effektivt, hvis man dikterede pengene tilbage til investeringer i energibesparende foranstaltninger i virksomhederne; og sådan blev det. Der kom et væsentlig bedre resultat ud af det, der gør, at vi, når vi kommer frem til 1998, har mange flere skruer at stille på, både hvad angår afgiften, yderligere investeringer osv. Det er det, der er vores grundlæggende holdning: Vi vurderer den miljømæssige effekt af forslagene, og det resulterede i dét.

Det var det samme med de farlige stoffer. Der startede det også med, at SF sagde, at det var et godt udspil fra regeringen at regulere de farlige stoffer med afgifter. Der sagde vi: Det kan vi ikke acceptere at markedsøkonomien skal gøre; vi vil have nogle hængende forbud ind. Det fik vi. Og det sted, hvor der f.eks. var en reguleringsordning, der egentlig fungerede for 90 pct. vedkommende, ville vi have den gjort obligatorisk uden afgifter. Sådan blev det, og det fungerer godt.

Det er forskellen mellem SF og os i afgiftspolitikken.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

For os i SF er der ingen tvivl om, at den rolle, Enhedslisten spillede i debatten om CO₂-afgiften, var, at det samlede resultat blev ringere end det første udspil. Det kan der vist heller ikke være nogen tvivl om, hvis man kigger på de beregninger, der var fremme i forhandlingerne. Det endte med, at den samlede effekt af CO₂-udslippet bliver ringere, sammenlignet med regeringens oprindelige udspil.

Det er altså den rolle, Enhedslisten har spillet i CO₂-sagen. Man har allieret sig med CD, man har allieret sig med Dansk Industri, og tillykke med det; det lykkedes at svække resultatet afgørende.

Det er ikke, fordi vi er uenige om at bruge flere instrumenter; det er vi da selvfølgelig ikke. SF er bestemt parat til at bruge aftalevejen, vi er parat til at bruge tekniske normer, og vi er parat til at bruge alle midler, som kan sikre en god miljømæssig virkning. Det er ikke dér, uenigheden er.

Men Enhedslisten trænger til at gøre sig lidt mere bevidst om, hvad det er for et spil, de spiller herinde. Jeg synes, det er trist gang på gang på gang at se, at Enhedslisten allierer sig med de forkerte i miljø sagen og, uanset om det er deres hensigt eller ej, kommer til at undergrave dansk miljøpolitik og kommer til at svække den. Det er desværre resultatet af arbejdet, uanset hvad man kan have af hensigter med de forskellige ikke altid lige gennemskuelige manøvrer, som man er i gang med.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg anføre følgende:

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget. Vi er varme tilhængere af ressource- og forureningsafgifter, som ifølge skatteomlægningen fra 1993 skal være med til at finansiere lettelse af skat på lønarbejde.

Afledning af vand og rensning af spildevand er brugerfinansieret. Nu bliver der også tale om betaling for miljøbelastning i forbindelse med udledning af spildevand.

Loven indeholder mange regler om afgifts-fritagelser, om afgiftsgodtgørelser, om kontrolbestemmelser osv. osv., men sådanne er altså nødvendige, og målet: mindre ressourceforbrug, mindre forurening samt rent vand – eller jeg skulle måske hellere sige lidt renere vand – støttes helt og fuldt af Det Radikale Venstre.

Kim Behnke (FP):

Det er nok meget betegnende for karakteren af forslaget, at det er skatteministeren, der fremsætter det, for dette forslag hedder nok lov om afgift af spildevand, og det er pakket ind i nok så meget grøn emballage, som skal få det til at fremstå, som om det her er sådan en god miljø-sag, men jo mere man læser på sagen, jo mere man hører de argumenter, der er også fra regeringspartierne, jo mere går det jo op for os alle sammen, at det, det drejer sig om, er, at man ønsker at indføre en ny adgang til at opkræve skatter og afgifter hos den danske befolkning, hos dansk erhvervsliv, og ikke mindst indfører man en ny adgang til at regulere og styre dansk erhvervsliv.

De argumenter, de betragtninger og de formuleringer, der er blevet brugt om afgiftsfritagelsen for visse produktioner, kan vi med vores bedste vilje ikke forstå at regeringen indlader sig på én gang til, når man ser på det forløb, der